

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

10. december 1997 ²

I sag T-260/97 R,

Camar Srl, Firenze (Italien), ved advokaterne Wilma Viscardini Donà, Mariano Paolin og Simonetta Donà, Padua, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hubert van Vliet, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Alberto Dal Ferro, Vicenza, og med valgt adresse hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

og

Rådet for Den Europæiske Union ved de juridiske konsulenter Jan-Peter Hix og Antonio Tanca, Rådets Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse hos generaldirektør Alessandro Morbilli, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxembourg,

sagsøgte,

støttet af

Den Franske Republik ved Frédéric Pascal, som befuldmægtiget, og med valgt adresse på Frankrigs Ambassade, 8, boulevard Joseph II, Luxembourg,

intervenient,

² Processprog: italiensk.

angående en begæring i henhold til EF-traktatens artikel 185 og 186 om, a) at Kommissionens beslutning af 17. juli 1997, hvorved Camar's ansøgning om overgangsforanstaltninger i henhold til artikel 30 i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer blev afslået, udsættes, og b) at det pålægges Kommissionen at beregne de licenser i kategori B, som tilkommer Camar for 1998, på grundlag af den referencemængde, der fremgår af treårsperioden 1988-1990, subsidiært at beregne disse licenser på grundlag af den referencemængde, der fremgår af treårsperioden 1989-1991, eller efter de kriterier, som Europa-Parlamentet har angivet i sin ændring nr. 8 til det af Kommissionen den 8. marts 1996 forelagte ændringsforslag til forordning nr. 404/93, mere subsidiært at yde Camar økonomisk støtte svarende til markedsværdien af licenserne i kategori B, beregnet efter et af de ovennævnte kriterier,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

De relevante retsregler

- 1 Ved Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer (EFT L 47, s. 1) blev der for perioden fra juli 1993 i stedet for de forskellige indtil da bestående nationale ordninger indført en fælles importordning. Denne forordning er senest blevet ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger,

der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi (EFT L 349, s. 105). Den foreliggende sag drejer sig først og fremmest om artikel 15a, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1 og 2, artikel 16, stk. 1 og 3, og artikel 30 i forordning nr. 404/93.

- 2 Ordningen for samhandelen med tredjelande, som er genstand for afsnit IV i forordning nr. 404/93, bestemmer, at der åbnes et årligt toldkontingent for indførsel af bananer fra tredjelande (indførsel fra lande, der ikke er medlemsstater i Fællesskabet og ikke er AVS-stater) og for ikke-traditionelle AVS-bananer. Begrebet »traditionel indførsel« og »ikke-traditionel indførsel« defineres i denne forordnings artikel 15a. »Traditionel indførsel fra AVS-staterne« er de i bilaget til forordning nr. 404/93 fastsatte mængder bananer, der udføres fra de traditionelle AVS-udførselslande til Fællesskabet. Den for »traditionel indførsel« fra Somalia fastsatte mængde er på 60 000 tons. De af AVS-staterne udførte mængder, som går ud over disse mængder, er »ikke-traditionel indførsel fra AVS-staterne«.

- 3 Artikel 18, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 404/93 bestemmer, at der hvert år åbnes et toldkontingent på 2,2 mio. tons nettovægt for indførsel af tredjelandsbananer og ikke-traditionelle AVS-bananer. Inden for rammerne af dette toldkontingent opkræves der en told på 75 ECU pr. ton for indførsel af tredjelandsbananer; ikke-traditionel indførsel af AVS-bananer pålægges nultold. Ifølge forordningens artikel 18, stk. 2, andet afsnit, pålægges der indførsler, der foretages uden for toldkontingentet, dvs. ikke-traditionelle indførsler fra AVS-stater og indførsler fra tredjelande, en told beregnet efter den fælles toldtarif.

- 4 Artikel 19, stk. 1, indeholder følgende opdeling af dette toldkontingent: 66,5% til erhvervsdrivende, der har markedsført tredjelandsbananer og/eller ikke-traditionelle AVS-bananer [litra a)], 30% til erhvervsdrivende, der har markedsført EF-bananer og/eller traditionelle AVS-bananer [litra b)], og 3,5% til erhvervsdrivende, der har markedsført tredjelandsbananer og/eller ikke-traditionelle AVS-bananer [litra c)].

vende, der er etableret i Fællesskabet, og som siden 1992 er begyndt at markedsføre andre bananer end EF- og/eller traditionelle AVS-bananer [litra c)]. Disse forskellige toldkontingentkvoter betegnes sædvanligvis som licenser i kategori A, B og C. Ifølge artikel 19, stk. 2, »vil hver enkelt erhvervsdrivende [på baggrund af beregninger, der foretages særskilt for hver af de kategorier af erhvervsdrivende, som er nævnt i stk. 1 ...] få udstedt importlicenser på grundlag af de gennemsnitlige mængder bananer, som han har solgt i de seneste tre år, for hvilke der foreligger oplysninger«, og hvad angår erhvervsdrivende i stk. 1, litra b), tages der navnlig hensyn til salget af traditionelle AVS- og/eller EF-bananer.

- 5 Artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 404/93 bestemmer, at der hvert år udarbejdes en prognose for produktionen og forbruget i Fællesskabet samt for ind- og udførsel.
- 6 Forordningens artikel 16, stk. 3, bestemmer følgende: »Hvis det viser sig nødvendigt, f.eks. for at tage højde for ekstraordinære omstændigheder, som berører produktions- og indførselsforholdene, kan prognosen revideres i løbet af produktionsåret. I så fald tilpasses det toldkontingent, der er fastsat i artikel 18, efter proceduren i artikel 27.«
- 7 Endelig bestemmer forordningens artikel 30 følgende: »Hvis særlige foranstaltninger er nødvendige fra juli 1993 for at lette overgangen for de ordninger, der eksisterede før denne forordnings ikrafttræden, træffer Kommissionen, for at afhjælpe væsentlige vanskeligheder, de fornødne overgangsforanstaltninger.«

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 8 Sagsøgeren, Camar, som er et italiensk anpartsselskab, er inden for rammerne af den beskrevne markedsordning den eneste »traditionelle importør« af bananer fra Somalia.
- 9 Camar blev i 1983 overtaget af De Nadai-koncernen, der nu er indehaver af 50% af selskabskapitalen. De Nadai-koncernen ejer desuden selskabet TICO, som ligeledes indfører bananer til Italien, og er indehaver af majoriteten af anparterne i Somalfruit, som producerer bananer i Somalia.
- 10 I årene 1984 til 1990 nåede den somaliske banandyrkning sit største omfang med en produktion på 90 000 til 100 000 tons om året. Camar indførte dengang en betydelig del af denne produktion til Europa, navnlig til Italien (1988: 47 491 tons, 1989: 37 086 tons og 1990: 45 130 tons).
- 11 Den 31. december 1990 udbrød der borgerkrig i Somalia, hvorfor Camar's normale indførsler blev afbrudt; i 1994 blev de delvis genoptaget.
- 12 Camar forsynede dog fortsat det italienske marked med kun lidt lavere mængder, end selskabet havde indført fra Somalia før krigsudbruddet, idet det købte bananer i to AVS-lande, nemlig Cameroun og De Nederlandske Antiller, samt i nogle tredjelande, hvorfra det allerede havde begyndt at indføre i 1988.

- 13 I perioden fra den fælles markedsordnings indførelse i juli 1993 til udgangen af 1997 blev der tildelt Camar licenser såvel i kategori A (i 1993 for 4 008,521 tons, i 1994 for 8 048,691 tons, i 1995 for 3 423,761 tons, i 1996 for 5 312,671 tons og i 1997 for 7 545,823 tons) som i kategori B (i 1993 for 5 622,938 tons, i 1994 for 10 739,088 tons, i 1995 for 6 075,934 tons, i 1996 for 2 948,596 tons og i 1997 for 2 140,718 tons). De her givne oplysninger om de licenser, der blev udstedt fra 1993 til 1996, fremgår af Rettens præsidents kendelse af 21. marts 1997 i sag T-79/96 R (Camar mod Kommissionen, Sml. II, s. 403, præmis 13), mens oplysningerne for 1997 er givet i den foreliggende sag af Camar (jf. stævningens afsnit 6 og 8).
- 14 I denne periode androg den af sagsøgeren fra Somalia indførte bananmængde ca. 482 tons i 1993, 1 321 tons i 1994, 14 140 tons i 1995 og 15 780 tons i 1996 (jf. Rettens præsidents kendelse af 21.3.1997, a.st., præmis 14). For 1997 ansætter sagsøgeren den fra Somalia indførte bananmængde til 11 955,614 tons. Som sagsøgeren forklarede under den mundtlige forhandling, vil TICO, et selskab i De Nadai-koncernen, i 1997 indføre ca. 6 000 tons somaliske bananer til Italien. Af den af sagsøgeren fremlagte »Rapport om produktion og eksport af bananer fra Somalia via Merca-bugten« (stævningens bilag 4) fremgår det endvidere, at De Nadai-koncernens samlede indførsler for 1997 ikke kan overstige 27 000 tons.
- 15 Siden de første år efter den fælles markedsordnings ikrafttræden har sagsøgeren gentagne gange ansøgt Kommissionens tjenestegrene om at forhøje kontingentet for bananer fra tredjelande med forskellen mellem den i forordning nr. 404/93 fastsatte traditionelle mængde somaliske bananer (60 000 tons) og den mængde, som sagsøgeren faktisk havde eller kunne have indført til Fællesskabet, og at udstede tilsvarende licenser til sagsøgeren for forskellen mellem disse to mængder. Sagsøgeren anmodede altså Kommissionen om at træffe foranstaltninger, der lignede dem, som blev truffet efter stormene Debbie, Iris, Luis og Marilyn, med hensyn til bananindførslerne fra fællesskabsområderne Martinique og Guadeloupe samt AVS-landene Santa Lucia og Dominica.

- 16 Den 24. januar 1996 opfordrede sagsøgeren første gang i henhold til EF-traktatens artikel 175 Kommissionen til at handle, da denne ikke havde taget stilling, idet sagsøgeren fremsatte de nævnte anmodninger for regnskabsåret 1996.
- 17 Da Kommissionen ikke reagerede, anlagde Camar den 28. maj 1996 sag ved Retten i henhold til EF-traktatens artikel 175, som blev indført i registeret som sag T-79/96. Som led i denne sag indgav sagsøgeren den 27. januar 1997 en begæring om foreløbige forholdsregler med påstand om, at det pålagdes Kommissionen at udstede importlicenser for tredjelandssbananer eller ikke-traditionelle AVS-bananer til Camar for 1997 til den for toldkontingentet fastsatte toldsats svarende til forskellen mellem den mængde somaliske bananer, som selskabet ville være i stand til at indføre i 1997, og den mængde, som det indførte i 1988, 1989 og 1990, subsidiært om, at der blev truffet enhver anden foranstaltning, som fandtes passende for at undgå, at Camar led uoprettelige tab.
- 18 Denne begæring blev ved Rettens præsidents nævnte kendelse af 21. marts 1997 ikke taget til følge.
- 19 Sagsøgeren indgav desuden den 27. januar 1997 i henhold til artikel 30 i forordning nr. 404/93 en ny ansøgning til Kommissionen om, at de licenser for import af den mængde tredjelandss- eller ikke-traditionelle AVS-bananer, der skulle tildeles sagsøgeren som erhvervsdrivende i kategori B i 1997 og i de følgende år, indtil sagsøgeren på ny nåede op på sine normale referencemængder, blev beregnet på grundlag af de mængder, som sagsøgeren markedsførte i 1988, 1989 og 1990.
- 20 Før Kommissionen tog stilling til denne ansøgning om administrative hasteforanstaltninger, anlagde sagsøgeren den 5. juni 1997 en ny sag i henhold til EF-traktatens artikel 175, der blev registreret som sag T-172/97, og i forbindelse med hvilken sagsøgeren fremsatte begæring om foreløbige forholdsregler i henhold til EF-traktatens artikel 186. Efter at Kommissionen havde afslået ansøgningen om administrative foranstaltninger den 17. juli 1997, trak sagsøgeren sin begæring efter artikel 186 tilbage, og den pågældende sag blev ved Rettens præsidents kendelse af 8. oktober 1997 slettet af registeret.

- 21 Under en ny sag, som er indgået til Rettens Justitskontor den 25. september 1997, har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Kommissionens afslag af 17. juli 1997 annulleres, og at Kommissionen tilpligtes at erstatte det tab, som er opstået som følge af, at Kommissionen har nægtet ved beregningen af licenserne i kategori B at tage mængden af de af Camar før krigsudbruddet importerede bananer i betragtning, subsidiært at erstatte det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af, at der ikke er fastsat en specifik bestemmelse inden for rammerne af Rådets forordning nr. 404/93, der kunne have gjort det muligt at afhjælpe sagsøgerens situation.
- 22 Ved særskilt dokument, som er indgået til Rettens Justitskontor den 22. oktober 1997, har sagsøgeren fremsat begæring om foreløbige forholdsregler i henhold til EF-traktatens artikel 185 og 186, nemlig om, a) at Kommissionens afslag af 17. juli 1997 på sagsøgerens ansøgning om overgangsforanstaltninger i henhold til artikel 30 i forordning nr. 404/93 om den fælles markedsordning for bananer udsættes, og b) at det pålægges Kommissionen at beregne de licenser i kategori B, som tilkommer sagsøgeren for 1998, på grundlag af den referencemængde, der fremgår af den treårige periode fra 1988 til 1990, subsidiært at beregne disse licenser på grundlag af den referencemængde, der fremgår af den treårige periode fra 1989 til 1991, eller efter det kriterium om hver importørs potentielle importmængde, som Europa-Parlamentet har lagt til grund i en ændring (EFT C 20 af 20.1.1997, s. 395, ændring 8) af det af Kommissionen forelagte ændringsforslag til forordning nr. 404/93 (EFT C 121 af 25.4.1996, s. 15), mere subsidiært at yde sagsøgeren en økonomisk støtte svarende til markedsværdien af licenserne i kategori B, beregnet efter et af de ovennævnte kriterier.
- 23 Kommissionen og Rådet har afgivet skriftlige indlæg ved processkrifter indgået den 4. november 1997. Den Franske Republik har ved processkrift indgået den 14. november 1997 fremsat begæring om at måtte intervenere.
- 24 Parterne og intervenienten har afgivet mundtlige indlæg den 18. november 1997.

Retlige bemærkninger

Begæringen om intervention

- 25 Da den franske regerings begæring om intervention er fremsat i overensstemmelse med artikel 115 i Rettens procesreglement og artikel 37, stk. 1, i protokollen vedrørende statuttten for Domstolen, som ifølge denne statuts artikel 46 finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, tillades det Den Franske Republik at indtræde i denne sag om foreløbige forholdsregler til støtte for sagsøgtes påstande.

Begæringen om foreløbige forholdsregler

- 26 I henhold til EF-traktatens artikel 185 og 186, jf. artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 (EFT L 144, s. 21) og afgørelse 94/149/EKSF, EF af 7. marts 1994 (EFT L 66, s. 29), kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 27 Det bestemmes i artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement, at begæringer om foreløbige forholdsregler skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at de begærede forholdsregler umiddelbart forekommer berettigede. De begærede forholdsregler skal være af foreløbig art i den forstand, at de ikke må foregribe afgørelsen i hovedsagen (jf. navnlig Rettens præsidents kendelse af 21.3.1997, a.st., præmis 21).

Uopsætteligheden

Parternes argumenter

- 28 Til støtte for sin begæring har sagsøgeren gjort gældende, at såfremt de licenser i kategori B, som søges opnået med denne begæring om foreløbige forholdsregler, nægtes, vil sagsøgeren være tvunget til endegyldigt at ophøre med at indføre bananer til Italien.
- 29 Sagsøgerens nuværende indførsler fra Somalia udgør nemlig under en fjerdedel af de mængder, som sagsøgeren indførte før udbruddet af borgerkrigen, mens indførslerne fra tredjelande udgør lidt over en tredjedel af dem, der blev foretaget før indførelsen af den fælles markedsordning.
- 30 Knapheden på indførsler fra Somalia kan ikke tilskrives den lokale produktions utilstrækkelighed, for den dækker nu hele den i bilaget til forordning nr. 404/93 fastsatte traditionelle import på 60 000 tons, men de vanskeligheder, der opstår ved lastning af bananerne på fragtskibene. På grund af lukningen af Mogadiscios havn var den eneste udskibningshavn Merca-bugten, hvor fragtskibene imidlertid ikke kunne lægge til, og hvor banankartonerne blev befordret til fragtskibene, der var ankret op 1 500 m fra kysten, med lastepramme trukket af slæbebåde, hvorfor en lastning, der normalt kunne gennemføres på en dag, kræver omkring syv dage. Desuden er enhver lastning i Merca-bugten i monsunperioden, som falder sammen med produktionsårets tredje kvartal, umulig på grund af vejrforholdene til søs. Genoptagelsen af den somaliske bananproduktion er altså ikke tilstrækkelig til at sikre sagsøgerens økonomiske overlevelse. Desuden bliver efterspørgslen på det europæiske marked efter somaliske bananer samt efter alle AVS-bananer stadig ringere. Af alle disse grunde kan der i den nuværende situation ikke opnås fortjeneste ved at indføre somaliske bananer.

- 31 Med hensyn til indførslerne fra tredjelande har sagsøgeren fremhævet, at tilbagegangen i dennes virksomhed (selskabets indførsler faldt fra 22 598 tons i 1991 til 7 545,823 tons i 1997) skyldes den gradvise nedsættelse af licenserne i kategori B, som i henhold til forordning nr. 404/93 er tildelt sagsøgeren på grundlag af den fra Somalia indførte bananmængde. Desuden har tilbagegangen i bananimporten fra AVS-landene i krigsårene og de umiddelbart følgende år medført en gradvis nedsættelse af kontingentet for indførsler fra tredjelande.
- 32 Sagsøgeren har anført, at på grund af det tydelige fald i selskabets indførsler fra Somalia og fra tredjelande og den deraf følgende væsentlige tilbagegang i dets forretningsvirksomhed, kan De Nadai-koncernen, der indtil nu flere gange har stillet økonomiske midler til rådighed for Camar, nu ikke længere bære selskabets stadige tab, således at det har måttet give afkald på at opnå licenser for import fra Somalia for fjerde kvartal 1997, da det ikke længere råder over den betalingsdygtighed, der er nødvendig for at kunne yde de forskud og stille den i fællesskabsbestemmelserne foreskrevne sikkerhed, der kræves for at indkøbe og transportere bananer. Denne tilbagegang er blevet bekræftet af Alessandro De Nadai (der har givet møde som medindehaver — sammen med andre familiemedlemmer — af koncernen af samme navn); han har på et spørgsmål stillet ham under den mundtlige forhandling forklaret, at sagsøgerens omsætning er faldet fra 100 mia. LIT i 1990 til 45 mia. LIT i 1997.
- 33 Kommissionen, hvis udtalelser Rådet har tilsluttet sig, har bestridt det af sagsøgeren anførte i sin helhed og har indledningsvis henvist til, at ifølge fast retspraksis »kan et rent økonomisk tab principielt ikke anses for uopretteligt eller vanskeligt at genoprette, såfremt tabet vil kunne godtgøres efterfølgende« (jf. navnlig Rettens præsidents kendelse af 3.3.1997 i sag T-6/97 R, Comafrika mod Kommissionen, Sml. II, s. 291).

- 34 Kommissionen har desuden med hensyn til de faktiske omstændigheder henvist til, at den vanskelige situation, som sagsøgeren påberåber sig, selv hvis den faktisk bestod, er en følge af De Nadai-koncernens egen strategi, ifølge hvilken den på den ene side fortsat har produceret somaliske bananer gennem Somalfruit, som den kontrollerer, skønt denne produktion nu er lidet konkurrencedygtig på det fælles marked, og på den anden side har truffet aftaler med et konkurrerende firma i Dole-koncernen, som ligeledes indfører somaliske bananer til Italien.
- 35 Kommissionen har endvidere, ligeledes med hensyn til de faktiske omstændigheder, henvist til en række punkter, som viser, at sagsøgerens økonomiske situation er bedre, end denne selv hævder. Ikke blot bekræfter den dokumentation, som sagsøgeren har forelagt vedrørende sin virksomhed, ikke, at der består væsentlige økonomiske vanskeligheder, men desuden viser »objektive omstændigheder«, at sagsøgerens økonomiske situation er stabil, og at selskabet således ikke er i fare for at forsvinde fra markedet.
- 36 For det første gør Kommissionen gældende, at sagsøgerens omsætning ifølge de oplysninger, som det kompetente handelskammer har stillet til rådighed, i 1993 androg 4,330 mia. LIT, i 1994 7 mia. og i 1995 10 mia., og sagsøgeren har, selv om der i 1993 indtrådte et tab på 241 mio., i 1994 noteret et overskud på 2 mio. og i 1995 et overskud på 160 mio. Den omstændighed, at sagsøgeren opnår en så stor omsætning, bevirker, at det »i hvert fald forekommer usandsynligt, at denne ikke råder over de nødvendige økonomiske midler med henblik på at stille sikkerhed for licenserne for fjerde kvartal 1997, og endnu mere usandsynligt, at årsagen til disse økonomiske vanskeligheder ligger i den fælles markedsordning«.
- 37 For det andet finder Kommissionen, at det i betragtning af den omstændighed, at sagsøgeren som indehaver af licenser i kategori A og B i 1997 har indført over 36 000 tons bananer, deraf 27 000 fra Somalia og 9 600 fra tredjelande, er umuligt, at sagsøgeren — som ubestridt har været i stand til i perioden 1981 til 1987 at drive virksomhed på basis af en indførsel på ca. 30 000 tons bananer om året — i dag ikke fortsat skulle kunne udøve sin virksomhed, skønt selskabet årligt indfører en

bananmængde, der ligger ca. 7 000 tons over den mængde, der blev indført i den nævnte periode fra 1981 til 1987.

- 38 Ifølge Kommissionen kan det slutes af sagsøgerens oplysninger, at denne for 1998 formentlig vil få tildelt et langt større antal licenser i kategori B for indførsler fra tredjelande end i 1997, da referenceårene for beregningen af kontingentet for 1998 er årene 1994, 1995 og 1996, i hvilke sagsøgeren forøgede sine indførsler fra Somalia; hertil kommer desuden licenserne i kategori A, som kan forblive lige så høje som i indeværende år, naturligvis forudsat at omfanget af indførsler fra tredjelande er uændret. I hvert fald vil sagsøgeren i 1998 blandt de ca. 150 erhvervsdrivende i kategori B, der er registreret i Italien, opnå den største mængde licenser i kategori B. Sagsøgeren kan også importere bananer fra De Nederlandske Antiller under anvendelse af TICO's licenser. TICO vil nemlig for 1998 få licenser i kategori B for 953 tons og en mindstemængde licenser i kategori C (som tildeles de erhvervsdrivende, der først for nylig er begyndt at markedsføre bananer), hvilket skulle bidrage til at forøge sagsøgerens indtægt, da TICO hører til De Nadai-koncernen, som igen er indehaver af majoriteten i det sagsøgende selskab.
- 39 Den franske regering har bestridt de omstændigheder, som sagsøgeren har påberåbt sig som begrundelse for den begærede foreløbige forholdsregels uopsættelighed. Den gør gældende, at den i Somalia producerede bananmængde ifølge ikke bestridte oplysninger overskrider den mængde »traditionelle« indførsler, der er fastsat i bilaget til forordningen om indførelse af den fælles markedsordning, og sagsøgeren har i første kvartal 1997 indført 70% af den samlede mængde bananer hidrørende fra dette land til Italien. Den franske regering har desuden henvist til, at De Nadai-koncernen i dag har 10% af det italienske marked, altså samme andel som før indførelsen af den fælles markedsordning.

- 40 Endelig har den franske regering henvist til, at andre virksomheder på trods af de transportvanskeligheder, som sagsøgeren gør gældende, er interesseret i at indføre bananer fra Somalia.

Rettens bemærkninger

- 41 Ifølge procesreglementets artikel 104, stk. 2, skal begæringer om foreløbige forholdsregler angive »søgsmålets genstand, de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget«.
- 42 Det fremgår af fast retspraksis, at spørgsmålet om, hvorvidt uopsættelighedsbetingelsen er opfyldt, skal vurderes på baggrund af, om den, der fremsætter begæringen, indtil Rettens afgørelse i hovedsagen kan blive påført et alvorligt og uopretteligt tab, som ikke længere ville kunne udlignes ved dommen. Et rent økonomisk tab kan principielt ikke anses for uopretteligt eller vanskeligt at genoprette, såfremt tabet vil kunne godtgøres efterfølgende (jf. senest Rettens præsidents kendelse af 1.10.1997 i sag T-230/97 R, Comafica mod Kommissionen, Sml. II, s. 1589, præmis 32). Tabet kan anses for uopretteligt, hvis virksomhedens stilling på markedet bringes således i fare, at det mulige tab af markedet heller ikke vil kunne genoprettes ved en økonomisk godtgørelse.
- 43 Sagsøgeren har til støtte for sin begæring om en foreløbig forholdsregel gjort talrige omstændigheder gældende. For det første har selskabet anført, at det var tvunget til at mindske indførslen af bananer fra Somalia væsentligt på grund af forringelsen af den lokale produktion og senere også på grund af de vanskelige betingelser ved lastningen af produkterne på fragtskibene, som er opstået, fordi havnen i Mogadiscio ikke stod til rådighed på grund af krigsbegivenhederne; samtidig har det også måttet mindske indførslen fra andre AVS-lande, fordi det efter indførelsen af den fælles markedsordning er blevet meget vanskeligt at få adgang til disse markeder, da de importører, der allerede drev virksomhed dér før indførelsen

af den fælles markedsordning, i mellemtiden har styrket deres stilling på dette marked; endelig har sagsøgeren været tvunget til også at formindske indførslerne fra tredjelande, da de licenser, der er til rådighed for denne form for indførsler, er blevet formindsket på grund af tilbagegangen i indførslerne fra Somalia, hvis omfang udgør kriteriet for tildeling af sådanne licenser. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at selskabet som følge af denne tvangsmæssige formindskelse af dets virksomhed inden for De Nadai-koncernen (der som allerede nævnt ejer 50% af dets selskabskapital) har måttet optage lån og formindske sit personale fra tolv til seks ansatte, altså med halvdelen. Hvis det i denne situation ikke får tildelt licenser til indførsel fra tredjelande i form af foreløbige foranstaltninger, vil det ikke have andet valg end at indstille sin virksomhed endegyldigt.

- 44 Sagsøgte og den franske regering har bestridt de faktiske omstændigheder, som sagsøgeren gør gældende. De har henvist til, at den bananmængde, som sagsøgeren har indført i 1997, andrager 37 000 tons og er fuldt tilstrækkelig til at sikre sagsøgerens overlevelse. De har desuden gjort gældende, at ifølge de oplysninger, som det kompetente handelskammer har stillet til rådighed, befinder sagsøgeren sig i indeværende år i en absolut afbalanceret økonomisk situation og har desuden i såvel 1994 som i 1995 opnået et vist overskud. De har også henvist til, at sagsøgeren kan anvende de importlicenser, der er tildelt TICO, hvis fulde selskabskapital indehaves af De Nadai-koncernen, og at dette firma netop har fået tildelt licenser for fjerde kvartal 1997, dvs. for den periode, for hvilken sagsøgeren ifølge sine egne udtalelser ikke kunne ansøge om licenser, da selskabet ikke rådede over de nødvendige likvide midler til den krævede sikkerhedsstillelse.

- 45 Sagsøgerens udtalelser bekræftes hverken overbevisende af den i de seneste år opnåede omsætning eller af omfanget af de i samme periode foretagne indførsler. Der er tale om to synspunkter, som griber ind i hinanden, men som bør behandles særskilt for at skabe overblik over de mange, ikke altid klare og sammenhængende mængdeangivelser, som parterne har anført såvel i deres skriftlige indlæg som under den mundtlige forhandling.

- 46 Med hensyn til sagsøgerens omsætning fremgår det af Alessandro De Nadai's forklaringer under den mundtlige forhandling, at den er steget væsentligt i de sidste to år (1995 og 1996), nemlig fra 45 mia. LIT i 1995 til 80 mia. i 1996 og i 1997. Af de oplysninger, som Kommissionen har fremlagt under den mundtlige forhandling, og som ikke er bestridt af sagsøgeren, fremgår det, at sagsøgeren i 1994 havde et overskud på 2 mio. LIT og i 1995 et overskud på 160 mio. Ifølge sagsøgeren er en sådan omsætning ikke tilstrækkelig til at påvise dennes fulde stabilitet. De Nadai-koncernen har nemlig flere gange stillet de nødvendige økonomiske midler til rådighed til overvindelse af sagsøgerens vanskeligheder.
- 47 I denne forbindelse må det først og fremmest fastslås, at denne finansiering kun hævdes at have fundet sted, og det tilmed i helt generelle vendinger, selv om der under den mundtlige forhandling blev stillet sagsøgeren spørgsmål for at få nøjagtige oplysninger herom. Der er faktisk hverken givet fyldestgørende oplysninger om størrelsen af og tidspunkterne for de forskellige tilskud eller om de retssubjekter, som skal have foretaget disse transaktioner; der er heller ikke fremlagt regnskabsmateriale herom, selv om de pågældende transaktioner vedrører juridiske personer, som er forpligtet til at aflægge årsregnskaber og til at opbevare deres forretningsdokumenter. Endvidere må det fastslås, at dette synspunkt ikke kan have nogen væsentlig indflydelse på den samlede vurdering af sagsøgerens økonomiske situation og konkrete forretningsmæssige muligheder, da De Nadai-koncernen er indehaver af 50% af sagsøgerens selskabskapital, og den af koncernen ydede støtte, selv hvis den faktisk er blevet givet, derfor ville være en rent intern foranstaltning, hvilket sagsøgeren selv har erkendt under den mundtlige forhandling.
- 48 Med hensyn til det andet synspunkt, der skal tages i betragtning, nemlig størrelsen af sagsøgerens bananindførsler, fremgår det af de af parterne afgivne oplysninger, at sagsøgeren fra 1993, det år, hvor den fælles markedsordning blev indført, væsentligt har nedsat den mængde bananer, der årligt blev indført fra AVS-lande og fra tredjelande, nemlig fra et gennemsnit på ca. 53 000 tons i de fire år, der gik

umiddelbart forud for indførelsen af den fælles markedsordning, til et gennemsnit på ca. 24 000 tons i de fire år efter den fælles markedsordnings indførelse (jf. bilag 1 til Kommissionens indlæg).

- 49 Det er altså ubestrideligt, at der fra 1993 må konstateres en tilbagegang i sagsøgerens virksomhed. Trods denne omstændighed er sagsøgerens indførsler dog i 1995 og 1996 tiltaget i et vist omfang og har nået 28 640 tons, henholdsvis 27 774 tons. I 1997 skulle indførslerne ifølge sagsøgerens forklaringer, som ikke er bestridt af Kommissionen, andrage ca. 20 000 tons, deraf 11 955,614 tons fra Somalia og ca. 7 000 tons fra tredjelande. Det må ganske vist konstateres, at disse oplysninger ikke er helt i overensstemmelse med Kommissionens oplysninger. Under henvisning til den »Rapport om produktion og eksport af bananer fra Somalia fra Mercabugten«, som sagsøgeren (i stævningens bilag 4) har fremlagt, gør denne nemlig gældende, at De Nadai-koncernens indførsler fra Somalia, altså sagsøgerens indførsler samt TICO's indførsler, for 1997 måtte andrage mindst 27 000 tons.
- 50 I denne forbindelse skal der endnu en gang erindres om, at TICO hører til De Nadai-koncernen, som igen er indehaver af 50% af sagsøgerens kapital, og udøver samme virksomhed som sagsøgeren. TICO er altså, skønt det fremtræder som et fra sagsøgeren forskelligt retssubjekt, fortsat forbundet med denne på grund af begges tilhørsforhold til samme koncern med den følge, at sagsøgerens stilling på markedet skal bedømmes i sammenhæng med TICO's. Samlet set andrager De Nadai-koncernens bananindførsler i 1997 ca. 26 000-27 000 tons. Når den udøvede virksomhed har et sådant omfang, forekommer det problematisk at hævde, at den importordning, som har været gældende fra 1993 i henhold til den fælles markedsordning, nu påfører sagsøgeren et uopretteligt tab.
- 51 Dette gælder også, hvis man tager andre væsentlige synspunkter i betragtning, som parterne har henvist til i deres indlæg, eller som er blevet omtalt under den mundtlige forhandling. Det drejer sig om de somaliske bananers tab af konkurrencedygtighed på det italienske marked og forøgelsen af transportomkostningerne som følge af, at havnen i Mogadiscio ikke stod til rådighed.

- 52 Med hensyn til det første punkt har sagsøgeren selv erkendt, at bananerne fra Somalia, ligesom alle bananer fra AVS-lande generelt, har mistet konkurrencedygtighed på det italienske marked, og at tildeling af yderligere licenser til import af bananer af en anden kvalitet fra tredjelande også af denne grund ville sikre sagsøgeren væsentlige fordele og gøre det muligt at overvinde dennes nuværende vanskeligheder. Dette argument kan ikke støtte begæringen om foreløbige forholdsregler, altså ansøgningen om tildeling af yderligere licenser for import fra tredjelande. Det er tilstrækkeligt heroverfor at fastslå, at tilbagegangen i efterspørgslen efter somaliske bananer på det italienske marked, som må tilskrives en ændring i forbrugernes adfærd, ikke står i årsagssammenhæng med den fælles markedsordnings bestemmelser, men snarere hører til den risiko, som normalt er forbundet med udøvelse af enhver form for erhvervsvirksomhed.
- 53 Hvad endelig angår den forøgelse af transportomkostningerne, som er forårsaget af, at havnen i Mogadiscio ikke står til rådighed, må det erkendes, at der er tale om en ekstraordinær omstændighed (en omstændighed, som Kommissionen formodentlig kunne have taget i betragtning ved sin stillingtagen til sagsøgerens gentagne licensansøgninger i henhold til artikel 30 i forordning nr. 404/93). Sagsøgeren har dog ikke påvist, at denne omkostningsstigning er af et sådant omfang, at den umuliggør fortsættelse af selskabets virksomhed, indtil der afsiges dom, eller i hvert fald ville skade sagsøgerens stilling på markedet uopretteligt.
- 54 Af alle disse grunde må det afvises, at der er overhængende fare for, at sagsøgeren lider et alvorligt og uopretteligt tab. Selv hvis dette selskabs omsætning nemlig i perioden umiddelbart efter indførelsen af den fælles markedsordning — navnlig i 1993 og 1994 — er gået tilbage, har dets importvirksomhed fra 1995 dog lagt sig fast på ca. 27 000 tons årligt. I betragtning af dette tal og sagsøgerens situation som helhed, således som den fremgår af de omstændigheder, der er behandlet i enkeltsteder i det foregående, kan det ikke hævdes, at der er risiko for en alvorlig skade

for sagsøgerens stilling på markedet eller endog for dennes overlevelse i det tidsrum, der formodentlig vil forløbe indtil afsigelsen af dommen i hovedsagen.

- 55 Begæringen om foreløbige forholdsregler kan følgelig ikke tages til følge, uden at det er nødvendigt at undersøge, om begæringen umiddelbart forekommer berettiget.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 10. december 1997.

H. Jung

Justitssekretær

A. Saggio

Præsident